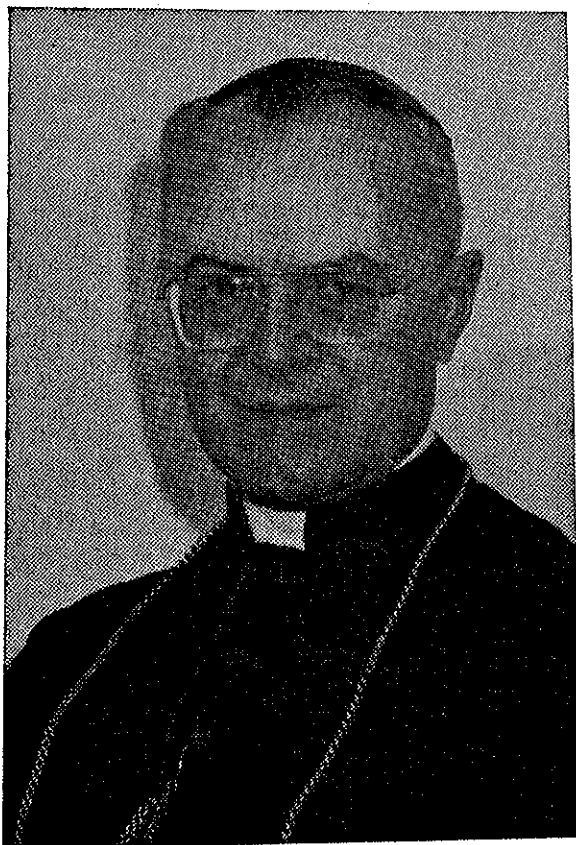

MONS. VIRGILIO NOÈ

**TAJNIK KONGREGACIJE ZA SAKRAMENTE I BOGOŠTOVLJE
— ODJEL ZA BOGOŠTOVLJE —
NASLOVNI NADBISKUP VONKARIJE**

Mons. Virgilio Noè

Sv. Otac Ivan Pavao II. imenovao je 30. siječnja 1982. preuz. mons. Virgilio Noè tajnikom Sv. kongregacije za sakramente i bogoštolje — Odjel za bogoštolje — promovirajući ga ujedno i naslovnim nadbiskupom Vonkarije.

Mons. Virgilio Noè rođen je 30. ožujka 1922. u Zelata di Berreguardo (biskupija Pavija). Nakon studija u biskupskom sjemeništu u Paviji, ređen je za svećenika 1. listopada 1944. Svećeničku je djelatnost započeo u župi Presv. Spasitelja na periferiji Pavije, organizirajući jedan pokret mladih koji je posebno usmjerio na sudjelovanje u liturgiji.

God. 1948. u Rim ga je poslao njegov biskup mons. Carlo Alorio da studira na sveučilištu Gregorijani, gdje je 1952. g. postigao doktorat iz crkvene povijesti obranivši tezu »Vjerska politika longobardskih kraljeva«.

Predavao je crkvenu povijest, patrologiju, liturgiku, povijest umjetnosti na teologijama u Paviji i Tortoni, te je u isto vrijeme bio duhovnik na Kolegiju Sv. Augustina i na Kolegiju S. Giorgio, asistent katoličkih laureata i predsjednik biskupijske liturgijske komisije.

Vršeci te službe, organizirao je između 1952. i 1964. g. vrlo široku akciju u biskupiji da se u svim župama održi liturgijski pastoralni župski tjedan kao priprava za biskupijske euharistijske kongrese u 1956. i 1961. godini, na kojima je sudjelovao tadašnji nadbiskup Milana Giovanni

Battista Montini. U tim godinama su priređeni i tečajevi za svećenike i redovnice o posuvremenjenju, a glavne su teme bile o liturgijskoj obnovi.

Mons. Noè pozvan je 1964. g. u Rim za tajnika Centra liturgijske akcije (CAL), koji je baš te godine preuzela Biskupska konferencija Italije kao svoj »Institutum Liturgicum Pastorale«.

Mons. Noè je reorganizirao tajništvo CAL-a i animirao nacionalne liturgijske tjedne (Verona, Pavia, Monreale, Udine i Ascoli Piceno) te promovirao održavanje tečajeva posuvremenjenja u raznim biskupijama. Njegovim zalaganjem list »Liturgia« postao je revija povezanosti između onih koji su se zanimali za primjenu liturgijske obnove: u njoj su donošane i izlagane značajnije vijesti i ostvarenja što su se ustaljivala u talijanskim biskupijama i pokrajinama.

Od 1964. do 1968. g. on je bio profesor na Papinskom liturgijskom institutu Sv. Anselma u Rimu na katedri za svetu umjetnost.

Pavao VI. mu 7. svibnja 1969. povjerava u tajništvu CAL-a ulogu podtajnika nove Kongregacije za bogoštovlje koja je trebala nastaviti pastoralno ostvarivanje liturgijske obnove kako ju je zamislio II. vat. sabor.

U siječnju 1970. g. mons. Noè imenovan je magistrom papinskih ceremonija. Još od svibnja 1968. g. on je kao tajnik sudjelovao u Vijeću za reviziju papinskih ceremonija, kojemu je provjerenik bio o. Annibale Bugnini CM, a član opat Gabriele Brasò OSB. Imenovanje novog voditelja papinskih ceremonija imalo je za cilj da primijeni principe i praktične norme koncilskih dokumenata liturgijske obnove i na tako važnom području kao što je papinska kapela.

Mons. Noè poradio je oko obnove svih papinskih ceremonija: Stacionalna misa koju papa govori, papinske kapele za kanonizacije i beatifikacije; obredi otvaranja i zatvaranja svetih vrata u prigodi jubilarne 1975. godine; pogrebni obredi pape, obredi konklava i početka apostolske službe Vrhovnog svećenika.

Išlo se za tim da sudjelovanje vjernika pri svakom papinskom slavlju bude »puno, svjesno i aktivno« tako da oni od »nijemih i neaktivnih promatrača« postanu sve više aktivni sudionici u molitvama, pjevanju i euharistijskom zajedništvu. U tu su svrhu, brigom Ureda za ceremonije, bile pripravljanje knjižice za svako slavlje pape, tako da vjernici mogu imati u rukama tekstove i pjesme obreda. Zahvaljujući nadasve čestim papinim putovanjima iz vremena Pavla VI. do ovih sadašnjeg Pape, kao i brojnim televizijskim prijenosima koji su obrede prenosili u cijeli svijet, papini su obredi postali jedna prava »dominici schola servitii« (škola nedjeljne službe).

U međuvremenu su mons. Noè povjerene i druge dužnosti: kapelan papinske garde (1970.); konzultor Vijeća za obitelj; član Komisije za studij uloge žene u društvu i u Crkvi; član centralnog vijeća za svetu godinu (1973.).

S uspostavljanjem nove Kongregacije za sakramente i bogoštolje 14. srpnja 1975., mons. Noè biva potvrđen za podsekretara u Odjelu za bogoštolje novog dikasterija. U cilju davanja većeg poticaja aktivnosti na području liturgije, mons. Noè je 21. listopada 1977. imenovan za pri-dodatnog tajnika Odjela za bogoštolje.

Kao u potvrdu i priznanje jednoga tako intenzivnog i mnogovrsnog rada, mons. Virgilio Noè sada, evo, uzdižu na dostojanstvo nadbiskupa kao tajnika Kongregacije za sakramente i bogoštolje — Odjel za bogoštolje.

To uzdignuće ima posebno značenje koje ide i preko osobe novoga nadbiskupa tajnika. Tu je uključen Odjel za bogoštolje koji tako na autoritativan način vidi potvrđeno promicanje jednoga od vitalnih područja života Crkve — svete liturgije.

Dobar je znak što je služba takve visine i tolike odgovornosti povjerenjena čovjeku koji je liturgiji posvetio — u proučavanju, predavanju, upravnim poslovima i u pastoralnoj praksi — gotovo čitav svoj život.

S novom službom, milošću i dostojanstvom sakramenta svećeničke punine, mons. Noè će naći načina da pokupi plodove onoga što je obilno sijao po različitim poljima svoje svećeničke djelatnosti. Zbog svega toga, njegovo biskupsko posvećenje ispunja nas veseljem; u tom vidimo garanciju da će ekvilibrij i vjernost nastaviti usmjeravati hod liturgije prema uputama Koncila, na slavu Božju i spasenja čovječanstva.

S talijanskoga preveo: S. Anić

NOTITIAE, 187, vol. 18 (1982), br. 2, str. 85-87.

U SLUŽBI BOGOŠTOVLJA

Homilija pape Ivana Pavla II. koju je održao 6. ožujka 1982. u vatikanskoj bazilici za vrijeme mise na kojoj je preuz. gospodin Virgilio Noè, izabrani nadbiskup Vonkarije i tajnik Sv. kongregacije za sakramente i bogoštolje, Odjel za bogoštolje, zaređen za biskupa,

»Ovo je Sin moj. Ljubljeni! Slušajte ga!« (Mk 9,7).

Taj je glas iz svijetlog oblaka i obuzeo apostole svojim gromkim zvukom.

Ljubljeni Sin. Onaj, koji je »odsjev slave Oca i otisak njegove biti, koji sve uzdržava snagom svoje riječi« (Heb 1,3), otkriva i danas pred nama, koji mu se klanjamo u slavljenju Euharistije, svoju slavu i sjaj svoga Jedinorođenog Sina. On je ovdje. Blistav od slave koju mu je sam Otac dao prije negoli je svijeta bilo (usp. Iv 17,5); najviša kruna objave Boga čovječanstvu; svršetak Starog zavjeta; u njemu je izvršenje